

да помагатъ за добро то ймъ исправленїе и тіи, и честв да ймъ наставатъ, и дыматъ: Чадо! та кѣ ли та оучи Христоїдїата; и да не глѣдатъ токмо на даскалатъ, Онъ самъ да промѣни сердцата на сынове тѣ ймъ, а Онъ даго намѣрятъ на готово: ами тіи по вече треба да прилѣжаватъ за добро то наказанїе на чадата си, каквото глѣдамы, сїчкитѣ благороднїи чи го праватъ, а найпаче сами Онъ образъ подаватъ на сынове тѣ си, какъ да живѣватъ, зашто и тіи сами ѿ мѣлки таѣ Христоїдїа са научили.

Присовокупи хъ и Историитѣ на Онъ, който са помануватъ въ таѣ книга, нѣкоиси въ кратцѣ, а нѣкоиси и по пространнш, за да баде и то по искно на читателатъ, и да не са чуди каковъ е, и шо е той, шо са поманувва, свѧтый, или драгъ нѣкаковъ. И понеже по многшто са вѣлине, затова ми са мнѣ, чи и това не мѣлка польза приноси на който ги прочитатъ: Защо като глѣдамы чловѣцы изычишици, чи нѣкои си ѿ тѣхъ иматъ таковъ разумъ за истиннаго Божа, и такава ревность камъ добродѣтель, който нето ѿ Пророци